31983L0183

L 105/64 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 23.4.1983.

PADOMES DIREKTĪVA
(1983. gada 28. marts)
par atbrīvojumiem no nodokļiem, ko piemēro privātpersonu personīgo lietu galīgai ievešanai no dalībvalsts

(83/183/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 99. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā, lai dalībvalstu iedzīvotāji noteiktāk apzinātos Eiropas Kopienas pastāvēšanu, būtu jāturpina pasākumi privātpersonu labā, lai Kopienā radītu vietējam tirgum analogus apstākļus;

tā kā jo īpaši nodokļu šķēršļi privātpersonu personīgo lietu ievešanai dalībvalstī no citas dalībvalsts var traucēt personu brīvu pārvietošanos Kopienā; tā kā tādēļ šie šķēršļi, cik vien iespējams, būtu jānovērš, ieviešot atbrīvojumus no nodokļiem;

tā kā šie atbrīvojumi no nodokļiem var attiekties tikai uz tādu lietu ievešanu, kas nav komerciāla vai spekulatīva, un tāpēc ir jānosaka to piemērošanas ierobežojumi un noteikumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Piemērojums

1. Ievērojot turpmāk minētos noteikumus un turpmāk minētajos gadījumos, dalībvalstis piešķir atbrīvojumu no apgrozījuma nodokļiem, akcīzes nodokļiem un citiem patēriņa nodokļiem, kurus parasti piemēro privātpersonu personīgo lietu galīgai ievešanai no citas dalībvalsts.

2. Šī direktīva neattiecas uz īpašām un/vai periodiskiem nodokļiem, kas saistīti ar šo lietu izmantošanu valstī, piemēram, uz nodokļiem par automašīnas reģistrāciju, ceļu nodokļiem un samaksu par televīziju.

2. pants

Noteikumi, kas attiecas uz lietām

1. Šajā direktīvā par "personīgajām lietām" uzskata lietas, ko attiecīgās personas izmanto personīgām vajadzībām vai savas mājsaimniecības vajadzībām. Šo lietu veids vai daudzums nedrīkst liecināt par kādiem komerciāliem nolūkiem un nedrīkst būt paredzēts saimnieciskai darbībai Direktīvas 77/388/EEK [4] 4. panta nozīmē. Tomēr par personīgajām lietām uzskata arī rīkus un instrumentus, kas vajadzīgi attiecīgās personas profesionālai darbībai.

2. Atbrīvojumu, kas paredzēts 1. pantā, piešķir personīgajām lietām:

a) kas iegūtas saskaņā ar kādas dalībvalsts vietējā tirgus vispārējiem nodokļu uzlikšanas noteikumiem un kam uz izvešanas pamata nepiemēro nekādu atbrīvojumu no apgrozījuma nodokļa, akcīzes nodokļa vai jebkāda citu patēriņa nodokļa vai nekādu šo nodokļu atmaksu. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā uzskata, ka šie noteikumi ir ievēroti, kad lietas ir iegūtas Direktīvas 77/388/EEK 15. panta 10. punktā minētos apstākļos;

b) ko attiecīgās personas ir izmantojušas dalībvalstī, no kuras tās izved, vismaz:

— sešus mēnešus pirms dzīvesvietas maiņas — attiecībā uz motorizētiem sauszemes transportlīdzekļiem (to skaitā arī

(1) OV C 267, 21.11.1975., 11. lpp.
(2) OV C 53, 8.3.1976., 39. lpp.
(3) OV C 131, 12.6.1976., 49. lpp.
(4) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

piekabēm), autopiekabēm, pārvietojamām mājām, izpriec ceļojumu kuģiem un tūrisma lidaparātiem;

— trīs mēnešus pirms dzīvesvietas maiņas vai otrās dzīvesvietas iekārtošanas — attiecībā uz citām lietām. Lietām, kas minētas a) apakšpunkta otrajā teikumā, dalībvalstis tomēr var pagarināt iepriekšminētos termiņus līdz divpadsmit mēnešiem.

3. Kompetentās iestādes pieprasa pierādījumus tam, ka noteikumi, kas minēti 2. punktā, ir ievēroti attiecībā uz motorizētiem sauszemes transportlīdzekļiem (to skaitā arī piekabēm), autopiekabēm, pārvietojamām mājām, izpriecceļojumu kuģiem un tūrisma lidaparātiem. Par citām lietām tās pieprasa šādus pierādījumus tikai tad, ja ir nopietnas aizdomas par krāpšanu.

3. pants

Ievešanas noteikumi

Lietu ievešanu var veikt vienu vai vairākas reizes termiņos, kas attiecīgi paredzēti 7., 8., 9. un 10. pantā.

4. pants

Pienākumi pēc ievešanas

Ievestās lietas nedrīkst atsavināt, iznomāt/izīrēt vai patapināt/aizdot 12 mēnešus pēc tam, kad tās ievestas ar atbrīvojumu no nodokļiem, izņemot gadījumus, kas ir pienācīgi pamatoti pēc ieveduma dalībvalsts kompetento iestāžu ieskata.

5. pants

Īpaši noteikumi dažām lietām

1. Dalībvalstis var paredzēt, ka lietas, kas uzskaitītas Direktīvas 69/169/EEK [1] 4. panta 1. punktā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 82/443/EEK [2], var ievest ar atbrīvojumu no nodokļiem tikai tādos daudzumos, kas nepārsniedz minētajā pantā paredzētos daudzumus ceļojumiem starp dalībvalstīm.

2. Atbrīvojumu, ievedot jājamzirgus, motorizētus sauszemes transportlīdzekļus (to skaitā arī piekabes), autopiekabes, pārvietojamās mājas, izpriecceļojumu kuģus un tūrisma lidaparātus, piešķir tikai tad, ja privātpersona pārceļ savu pastāvīgo dzīvesvietu uz ieveduma dalībvalsti.

6. pants

Vispārīgi noteikumi dzīvesvietas noteikšanai

1. Šīs direktīvas piemērošanai "pastāvīga dzīvesvieta" nozīmē vietu, kur persona uzturas parasti, t. i., vismaz 185 dienas kalendārā gada laikā, privātu vai profesionālu saistību dēļ, vai gadījumā, ja personai nav profesionālu saistību, — privātu saistību dēļ, kas nosaka ciešu saikni ar vietu, kurā šī persona dzīvo.

Personai, kuras profesionālās un privātās saistības ir atšķirīgās vietās un kurai tādēļ pārmaiņus nākas uzturēties dažādās vietās, kas atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs, par pastāvīgo dzīvesvietu uzskata to vietu, ar kuru tai ir privātas saistības, ar noteikumu, ka persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais noteikums nav jāievēro, ja persona atrodas dalībvalstī uz noteiktu laiku, lai veiktu kādu uzdevumu. Mācības universitātē vai skolā neuzskata par pastāvīgās dzīvesvietas maiņu.

2. Privātpersonas pierāda savas pastāvīgās dzīvesvietas atrašanās vietu ar jebkādiem līdzekļiem, jo īpaši ar personas apliecību vai jebkuru citu derīgu dokumentu.

3. Ja ieveduma dalībvalsts kompetentās iestādes apšauba ziņojuma ticamību, kas saskaņā ar 2. punktu iesniegts par pastāvīgo dzīvesvietu, vai arī lai veiktu īpašu pārbaudi, tās var pieprasīt jebkādu informāciju vai papildpierādījumus.

II SADAĻA

PERSONĪGO LIETU IEVEŠANA SAKARĀ AR PASTĀVĪGĀS DZĪVESVIETAS MAIŅU

7. pants

1. 1. pantā paredzēto atbrīvojumu, ievērojot noteikumus, kas paredzēti no 2. līdz 5. pantam, piešķir personīgo lietu ievešanai, ko veic privātpersona, kas maina pastāvīgo dzīvesvietu.

2. Pēdējā ievešana ir jāveic vēlākais divpadsmit mēnešus pēc pastāvīgās dzīvesvietas maiņas.

[1] OV L 133, 4.6.1969., 6. lpp.
[2] OV L 206, 14.7.1982., 35. lpp.

III SADAĻA

PERSONĪGO LIETU IEVEŠANA SAISTĪBĀ AR OTRĀS DZĪVESVIETAS IEKĀRTOŠANU VAI AIZIEŠANU NO TĀS

8. pants

1. 1. pantā paredzēto atbrīvojumu, ievērojot noteikumus, kas paredzēti no 2. līdz 5. pantam piešķir personīgo lietu ievešanai, ko veic privātpersona, lai iekārtotu otro dzīvesvietu.

Atbrīvojumu piemēro tikai tad, ja:

i) attiecīgā persona ir otrās dzīvesvietas īpašniece vai arī to īrē vismaz divpadsmit mēnešus;

ii) ievestās lietas atbilst otrās dzīvesvietas normālam aprīkojumam.

2. Atbrīvojumu, ievērojot 1. punktā paredzētos noteikumus, piešķir, arī tad, ja pēc otrās dzīvesvietas atstāšanas lietas ieved pastāvīgajā dzīvesvietā vai citā otrajā dzīvesvietā, ar noteikumu, ka šīs lietas tiešām ir piederējušas attiecīgai personai un viņa tās ir lietojusi vismaz divpadsmit mēnešus.

Pēdējā ievešana ir jāveic vēlākais divpadsmit mēnešus pēc otrās dzīvesvietas atstāšanas.

4. pants neattiecas uz lietu atkārtotu ievešanu.

IV SADAĻA

LIETU IEVEŠANA SAKARĀ AR LAULĪBĀM

9. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma, bet neskarot citus noteikumus, kas iekļauti no 2. līdz 5. pantam, jebkurai personai sakarā ar laulībām ir tiesības uz atbrīvojumu no 1. pantā minētiem nodokļiem, ievedot dalībvalstī, kur tā ir paredzējusi pārcelt savu pastāvīgo dzīvesvietu, personīgās lietas, kas nonākušas tās īpašumā vai valdījumā mazāk nekā pirms trim mēnešiem, ievērojot šādus noteikumus:

a) ievešana jāveic laika posmā, kas sākas divus mēnešus pirms noteiktās laulību dienas un beidzas četrus mēnešus pēc faktiskās laulību dienas;

b) attiecīgai personai ir jāsniedz pierādījumi, ka laulības ir notikušas vai ir uzsāktas formalitātes, kas saistītas ar laulībām.

2. Atbrīvojumu piemēro arī dāvanām, ko parasti dāvina sakarā ar laulībām un ko personai, kura atbilst 1. punkta noteikumiem, nosūta personas, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kas nav ieveduma dalībvalsts. Atbrīvojumu piemēro dāvanām, kuru vienību vērtība nav lielāka par ECU 200. Dalībvalstis tomēr var piemērot atbrīvojumu, ja vērtība ir lielāka par ECU 200, ar noteikumu, ka katras no nodokļiem atbrīvotās dāvanas vērtība nav lielāka par ECU 1 000.

3. Dalībvalstis atbrīvojuma piešķiršanu var saistīt ar pienācīgas garantijas sniegšanu, ja ievešanu veic pirms laulību dienas.

4. Ja privātpersona nesniedz pierādījumu par savām laulībām četru mēnešu laikā pēc paredzētās laulību dienas, nodokļu samaksas pienākums rodas ievešanas dienā.

V SADAĻA

MANTOTOJUMA ATSTĀJĒJA PERSONĪGO LIETU IEVEŠANA, KAS IEGŪTAS MANTOŠANAS CEĻĀ

10. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta 2. un 3. punkta, 4. panta un 5. panta 2. punkta, bet neskarot citus noteikumus, kas iekļauti 2., 3. un 5. pantā, jebkura privātpersona, kas mantošanas ceļā (*causa mortis*) iegūst īpašuma vai lietojuma tiesības uz mantojuma atstājēja personīgām lietām, kas atrodas dalībvalstī, var ievest šīs lietas citā dalībvalstī, kur ir tās dzīvesvieta, ar atbrīvojumu no 1. pantā paredzētiem nodokļiem, ievērojot šādus noteikumus:

a) privātpersonai ir jāiesniedz ieveduma dalībvalsts kompetentām iestādēm notāra vai citas izveduma dalībvalsts kompetenta varas pārstāvja izsniegts apliecinājums, kas apstiprina ievesto lietu iegūšanu mantošanas ceļā;

b) ievešana ir jāveic divu gadu laikā pēc lietu iegūšanas īpašumā.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

11. pants

1. Līdz brīdim, kad stāsies spēkā Kopienas nodokļu noteikumi, kas pieņemti, ievērojot Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 2. punktu, dalībvalstis cenšas pēc iespējas samazināt formalitātes ievešanai, ko privātpersonas veic, ievērojot šajā direktīvā noteiktos ierobežojumus un noteikumus, un izvairīties no ievešanas formalitātēm, kas saistītas ar pārbaudēm, kuru dēļ pie robežas jāveic daudzas izkraušanas un iekraušanas.

2. Dalībvalstis ir tiesīgas uzturēt spēkā un/vai ieviest liberālākus noteikumus atbrīvojumu no nodokļiem piešķiršanai, nekā noteikts šajā direktīvā, izņemot tos, kas paredzēti 2. panta 2. punktā.

3. Neietekmējot 2. panta 2. punktu, dalībvalstis, pamatojoties uz šo direktīvu, nevar Kopienā piemērot mazāk labvēlīgus atbrīvojumus no nodokļiem par tiem, kurus tās piemēro personīgo lietu ievešanai, ko veic privātpersonas no trešām valstīm.

12. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 1984. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju. Kamēr nav ieviesta kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma, Grieķija tomēr var saglabāt savu spēkā esošo nodokļu režīmu ar noteikumu, ka ir novērsta nodokļu divkārša uzlikšana.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmas būtiskākās savu tiesību aktu normas, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, jo īpaši tās, kas pieņemtas, piemērojot 11. panta 2. un 3. punkta noteikumus. Par tām Komisija informē pārējās dalībvalstis.

3. Reizi divos gados Komisija pēc apspriedes ar dalībvalstīm nosūta Padomei un Eiropas Parlamentam ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu dalībvalstīs.

13. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1983. gada 28. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. ERTL